"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ତୁମକୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ସତ୍ୟଯୁଗ କିମ୍ବା କଳିଯୁଗରେ ଏହି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡେ ନାହିଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ତାଙ୍କର ମାତାପିତାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର**:-** କାହିଁକି ନା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ବି ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହେଉ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମାତାପିତା ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଜନ୍ମ ନେଉ ନାହାଁନ୍ତି । (୨) ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ସଦ୍‌ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସବୁ ପାପ ଆତ୍ମାମାନେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ଗୁଲ୍‌ଗୁଲ୍ (ପବିତ୍ର) ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେବ, ତାକୁ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠ କୁହାଯିବ । (୩) ସଂଗମଯୁଗରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ସର୍ବାଧିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ନାମ ଅଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆସି ପଢାଉଛନ୍ତି, ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆମ ପତିତମାନଙ୍କୁ ଆସି ପବିତ୍ର କରାଅ । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ପତିତ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ନୂଆ ଦୁନିଆ, ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଥିଲା । ନୂଆ ଘର ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ । ପୁରୁଣା ଘର ଯେପରି ଭାଙ୍ଗି ରୁଜି ଯାଇଥାଏ । ବର୍ଷାରେ ତଳେ ପଡିଯାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ନୂଆ ଦୁନିଆ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପଢାଇବେ । କୌଣସି ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ଆଦି ଏପରି ନିଜର ଅନୁସରଣକାରୀଙ୍କୁ ପଢାଇବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଏ କଥା ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ । ନାଁ ଖେଳ ବିଷୟରେ ଜଣା ଅଛି କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତିମାର୍ଗଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବିନା କେହି ବି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି କାହିଁକି ନା ଅଧା କଳ୍ପ ତୁମେ କେବେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ନାହଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ । ଏପରି ନୁହେଁ କି ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ନାଁ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ୟାଦର ଯାତ୍ରା, ଯାହାଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସ୍ଥୂଳ କଥା ନାହିଁ । ନାକ କାନ ଆଦି କିଛି ବନ୍ଦ କରିବାର ନାହିଁ । ମୂଳ କଥା ହେଉଛି - ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଅଧାକଳ୍ପରୁ ଦେହ ଅଭିମାନରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିନେଇଛ । ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବିଲେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇପାରିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ବାବା-ବାବା କହିଆସିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜଣେ ହିଁ ଲୌକିକ ପିତା ରହିବେ । ସେଠାରେ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବେ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସୁଖ ରହୁଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପୁଣି ଦୁଇ ଜଣ ପିତା ହୋଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଲୌକିକ ଏବଂ ପାରଲୌକିକ । ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଥାନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭକ୍ତି ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାଲବ୍ଧ ହିଁ ମିଳିବ । ଏହିପରି ନୁହେଁ କି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜ୍ଞାନ ରହିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାଲବ୍ଧ ସେଠାରେ ମିଳୁଛି । ବାବା ତ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ପୁଣି ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅଳ୍ପକାଳର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏ କଥାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ନୂଆ କଥା । ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ସଂଗମ ଯୁଗରେ ଥରେ ମାତ୍ର ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ଯେବେକି କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତ ଓ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିର ସଂଗମ ହେଉଛି ତେବେ ଯାଇ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି - ପୁନର୍ବାର ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ପୁଣି ତ୍ରେତାରେ ରାମରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ବାକି ଦେବତାମାନଙ୍କର ଏତେ ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏ ସବୁକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ଘର ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ମନେ ପକାଅ ।

ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗ ବୁଝିବାର ମାର୍ଗ ଅଟେ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ । ସେଠାରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ରହିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆମକୁ ଶାନ୍ତି ଦରକାର । କୁହାଯାଏ ନା - ମାଗିବା ଠାରୁ ମରିବା ଭଲ । ବାବା ତୁମକୁ ଏପରି ସାହୁକାର କରି ଦେଉଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଜିନିଷ ମାଗିବାର ଆବଶ୍ୟକ ପଡୁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ମାଗୁଛନ୍ତି ନା । ପୋପ ଆସିଲେ କେତେ ଲୋକ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ପୋପ୍ କେତେ ଜଣଙ୍କର ବିବାହ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ ଏ କାମ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯାହା ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ଏବେ ପୁନର୍ବାର ହେଉଛି ପୁଣି ଏହାର ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଦିନକୁ ଦିନ ଭାରତର କେତେ ଅଧୋଗତି ହୋଇଚାଲିଛି । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମ ଯୁଗରେ ଅଛ । ବାକି ସମସ୍ତେ ହେଲେ କଳିଯୁଗୀ ମନୁଷ୍ୟ । ଏଠାକୁ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଗମଯୁଗ ନା କଳିଯୁଗ ଅଟେ? ଗୋଟିଏ ଘରେ ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ, ବାପ କହୁଛି ଆମେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛୁ,

ତେଣୁ କେତେ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି । ଖାଇବା-ପିଇବାରେ ମଧ୍ୟ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି । ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗୀ ଶୁଦ୍ଧ ପବିତ୍ର ଭୋଜନ ଖାଉଛ । ଦେବତାମାନେ କେବେ ପିଆଜ ଆଦି ଖାଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବିକାରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସମସ୍ତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି । ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ କେହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲା ପୁଣି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛି କାହିଁକି ନା ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଆତ୍ମାକୁ ନିର୍ଲିପ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ଅଟେ, ଏହିପରି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଯେଉଁମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ସମ୍ପତ୍ତି ନେବେ । ଏବେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସେପ୍ଲିଙ୍ଗ୍ (ଚାରା) ଲାଗୁଛି । ତୁମେ ବୁଝିଯିବ ଯେ - ଇଏ ଏତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଘରେ ଯାଇ ବିବାହ ଆଦି କରି ଛି-ଛି ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବୁଝାଯାଏ ସେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜତ୍□ର ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ହିଁ ତୁମକୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଥିବାରୁ ପ୍ରଜା ନିଶ୍ଚୟ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । ନଚେତ୍ ରାଜ୍ୟ କିପରି ପାଇବ । ଏହା ଗୀତାର ଅକ୍ଷର ଅଟେ ନା - ଏହାକୁ ଗୀତାର ଯୁଗ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ - ଜାଣିଛ ଯେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ମୂଳଦୁଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଉଭୟ ରାଜତ୍□ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ସାରିଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବେ ସିଏ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ହେବେ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ କେବଳ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଧର୍ମସ୍ଥାପକଙ୍କ ପରେ ସେହି ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଧର୍ମର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି । ଧରିନିଅ କେହି ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ବୀଜରୂପ ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । ତୁମର ବୀଜରୂପ କିଏ? ବାବା, କାହିଁକି ନା ବାବା ହିଁ ଆସି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଜାପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତାଙ୍କୁ ରଚୟିତା ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ନା । ବାବା ଆସି ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଏହାଙ୍କୁ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର ସାକାରୀ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ଏବେ ତୁମେ କଳା ଛି-ଛି ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ଏହି ସଂଗମରେ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବୀ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛ । ଦେବତା ଏବଂ ଶୂଦ୍ରମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁ ନାହିଁ, ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବା ସଂଗମରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ଛୋଟ ଯୁଗ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଅଧିଯୁଗ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏହାକୁ କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ତୁରନ୍ତ ନୂଆ ଦୁନିଆ ହୋଇଯାଉଛି । ତୁମକୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ଯିଏ ଭଲ କର୍ମ କରନ୍ତି ସିଏ ଭଲ କୁଳରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛ । ଆତ୍ମା ହିଁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମର ଆତ୍ମା ଭଲ କର୍ମ ଶିଖୁଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ଭଲ ଅଥବା ମନ୍ଦ ସଂସ୍କାର ନେଇଯାଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ ଗୁଲ୍‌ଗୁଲ୍ (ଫୁଲ) ହୋଇ ଭଲ ଘରେ ଜନ୍ମ ନେବ । ଏଠାରେ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଭଲ କୁଳରେ ଜନ୍ମ ନେବେ । କ୍ରମଅନୁସାରେ ତ ରହିବେ ନା । କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଖରାପ କର୍ମ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ବିନାଶ ହୋଇଯିବେ ସେତେବେଳେ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଯିବ । ତମୋପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମାମାନେ ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବେ । ପୁଣି ନୂଆ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଆସିବା ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ସବୁ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଶେଷ ହୋଇଯିବେ, ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ଅଦଳ-ବଦଳ ହୋଇ ଚାଲିବ । କେହି ବିକାରୀ ନ ରହିଲେ ହିଁ ଯାଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆସିବେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଯିବା ଆସିବା ଚାଲିଥିବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ମାତା-ପିତା ପୂର୍ବରୁ ଦରକାର ନା । ପୁଣି ସବୁ ଭଲ-ଭଲ ଆତ୍ମାମାନେ ରହିବେ । ବାକି ସମସ୍ତେ ଚାଲିଯିବେ, ତେବେ ଯାଇ ତାକୁ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯିବ । ତୁମେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସ୍□ାଗତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରହିବ । ଯଦିଓ ତୁମର ଜନ୍ମ ବିକାର ଦ୍□ାରା ହେବ କାହିଁକି ନା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ ନା । ଶୁଦ୍ଧ ଜନ୍ମ ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ହିଁ ପବିତ୍ର ଜନ୍ମ ହେବ । ତାହା ପରେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଗୁଲ୍‌ଗୁଲ୍ (ପବିତ୍ର) ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଆସିବେ । ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହିଁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ତାଙ୍କ ମାତା-ପିତାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମାତା-ପିତାଙ୍କର ନାମ ଏତେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହେଉଛି ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ମାତା-ପିତା ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । ନାଁ, ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତା । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ମାତା-ପିତା ଏତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିନାହାଁନ୍ତି, ଯେତିକି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ଏସବୁ କଥା ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବୁଝିଯିବ । ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସେ ହିଁ ସଦ୍‌ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ସବୁ ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସମାପ୍ତି ହେଲେ ଯାଇ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେଉଛି, ତାକୁ ହିଁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କୁହାଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଏତେ ଖ୍ୟାତି ହେଉଛି । ତାଙ୍କ ମାତା-ପିତାଙ୍କର ଏତେ ଗାୟନ ହେଉ ନାହିଁ । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ସମୟ ତ ଅଛି । ତୁମେ କାହାକୁ ହେଲେ ବି ବୁଝାଇପାରିବ - ଆମେ ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ବିଶ୍□ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଆମ ନିମନ୍ତେ ତ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଆବଶ୍ୟକ । ଏବେ ତୁମକୁ

ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଟ । ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଗଲେ ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଏ ସବୁ ପରିଶ୍ରମର କଥା ଅଟେ । ୟାଦ ଦ୍□ାରା ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ନିଜେ କହୁଛ ଘଡିକୁ ଘଡି ସ୍ମୃତି ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ବାବା ପିକ୍ନିକ୍ କରିବାକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କର ଖିଆଲ ରହିଥାଏ । ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ନ ରହିଲେ ବାବା କ'ଣ କହିବେ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସି ପିକ୍ନିକ୍ କର । କର୍ମ କରୁଥିବା ସମୟରେ ପରମାତ୍ମା ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ, ଏହିଥିରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି । ୟାଦ ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବ, ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ଧନ ମଧ୍ୟ ଜମା ହେବ । ଏହା ପରେ ପୁଣି ଯଦି ଅପବିତ୍ର ହୋଇଗଲ ତେବେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଧନ ଚାଲିଯିବ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ପବିତ୍ରତା । ବାବା ତ ଭଲ-ଭଲ କଥା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଆଉ କାହା ପାଖରେ ବି ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସବୁ ସତ୍ସଙ୍ଗ ଆଦି ରହିଛି ସେ ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଅଟେ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗଧାରୀଙ୍କୁ ହିଁ ଭକ୍ତି କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମ ପାଖରେ ତ ବହୁତ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ଘରେ ବସି ତୁମକୁ ସୁଖ ମିଳିଯାଉଛି । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମେ ଏତେ ଶକ୍ତି ନେଉଛ । ପୂର୍ବରୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ କେତେ ବଡ-ବଡ କୋଠା ତିଆରି କରି ରହୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଯେପରି ତୁମ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ସୁଖର ଶକ୍ତି ଥିଲା । ପୁଣି ଗୁପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ନାହିଁ । ପୂର୍ବରୁ ତ ସତ୍ୟ କହୁଥିଲେ ଯେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାକୁ ଆମେ ଜାଣି ନାହୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ନିଜକୁ ଭଗବାନ, ଶିବୋହମ୍ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ବୃକ୍ଷ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ମୁଁ ଆସୁଛି । ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ବଦଳି ଯିବ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଜଣେ ହେଲେ ବି ନାହାଁନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି କି ଆମ ଆତ୍ମାରେ ଅବିନାଶୀ ଅଭିନୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି ଯାହାର ପୁଣି ଥରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବୁ । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ, ଅବିନାଶୀ ଅଭିନୟ ଭରି ରହିଛି ଯାହାର କେବେ ବିନାଶ ହେଉନାହିଁ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ପବିତ୍ର ହେବା ଦରକାର । ଏହା ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେବେ ତୁମେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ମଗ୍ନ ହୋଇ ରହିବ । ପରିଶ୍ରମ ବିନା ତ ପଦ ମିଳିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ରହିଛି ଚଢିଲେ ଚାଖିବ... କେଉଁଠି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ଦ୍□ିମୁକୁଟଧାରୀ, କେଉଁଠି ପ୍ରଜା । ଆମକୁ ଏକ ବାବା ହିଁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ । ବାବା ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ୟାଦର ଯାତ୍ରା । ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଠପଢାଇ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରାଉଛି । ତେଣୁ ଶିକ୍ଷକ ଗୁରୁ ବି ହେବ ନା । ବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ, ପିତାମାନଙ୍କର ପିତା । ଏକଥା ତ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମର ବାବା, ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢିବାକୁ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ନ କଲେ ପାପ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ବାବା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବେ । ବାକି ଶରୀର ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜ-ନିଜ ଧର୍ମର ବିଭାଗରେ ଯାଇ ନିବାସ କରିବେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବୁଦ୍ଧିକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ମସ୍ତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । କର୍ମଧନ୍ଦା କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହୁ - ତେବେ ଯାଇ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହୋଇପାରିବ ।

(୨) ଏହି ଛୋଟିଆ ଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ଭଲ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଭଲ ସଂସ୍କାରକୁ ଧାରଣ କରି ଭଲ କୁଳରେ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର ଆତ୍ମିକ ପ୍ରକାଶ ଦ୍□ାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସେବା କରୁଥିବା ସହଜ ସଫଳତା ମୂରତ ଭବ ।

ଯେପରି ସାକାର ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗର ଆଲୋକ ଜଳାଉଛ ସେହିଭଳି ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଉଛି । ଯଦି ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ଆଲୋକ ଜଳୁଥିବ ତେବେ ଚାରିଆଡେ ସେହିଭଳି ଆଲୋକ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଲାଲ୍ ରଙ୍ଗର ଆଲୋକ ଜଳାଉଛ ତେବେ ଯୋଗର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ସ୍ଥୁଳ ଆଲୋକ ଯଦି ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇ ପାରୁଛି, ତେବେ ତୁମଭଳି ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ରତାର ଆଲୋକ ବା ସୁଖର ଆଲୋକ ଦ୍□ାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସେବା କର ଯାହା ଦ୍□ାରା ସଫଳତା ମୂରତ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ସ୍ଥୁଳ ଆଲୋକକୁ ଆଖି ଦ୍□ାରା ଦେଖିପାରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରକାଶକୁ ଅନୁଭବ ଦ୍□ାରା ଜାଣିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ବ୍ୟର୍ଥ କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ ସମୟ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ନଷ୍ଟ କରିବା - ଏହା ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତା ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ଯୋଗର ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର ।

କୌଣସି ବି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଅଧିକ ପ୍ରାପ୍ତି କରିନେବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଯୋଗର ପ୍ରୟୋଗ । ଯେହେତୁ ସମୟ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ତୁମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ତେଣୁ ସଂକଳ୍ପ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାପ୍ତି ଅଧିକ ମିଳୁ । ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇ-ଚାରି ମିନିଟ୍ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ପରେ ବା ଚିନ୍ତା କରିବା ପରେ ସଫଳତା ପାଇପାରିବ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚବାଲା ନଶୀନ । ତେଣୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କମ୍ କର କିନ୍ତୁ ପ୍ରାପ୍ତି ୧୦୦ ଗୁଣା ହେଉ, ଏହାଦ୍□ାରା ସମୟର ବା ସଂକଳ୍ପର ଯେଉଁ ସଞ୍ଚୟ ହେବ, ତାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବାରେ ଲଗାଇପାରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାନପୁଣ୍ୟ କରିପାରିବ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଯୋଗର ପ୍ରୟୋଗ ।”